

3. NEDĚLE POSTNÍ, CYKLUS A

ÚVOD SETKÁNÍ

Píseň

Modlitba

SPOLEČNÉ ČTENÍ A NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

Evangelium podle Jana (4,5-42).

Ježíš přišel k samarškému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, posadil se – tak (jak byl) – u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samaršská žena navázat vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ – Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. – Samaršská žena mu odpověděla: „Jak to? Ty, Žid, žádáš o napití mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají.

Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a (věděla), kdo ti říká: »Dej mi napít«, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš (vědro), a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“

Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a zase přijď sem.“ Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Ježíš jí na to řekl: „Správně jsi odpověděla: »Nemám muže«; pět mužů už jsi měla, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi mluvila pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: »(Jen) v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat.«“ Ježíš jí odpověděl: „Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze Židů. Ale nastává hodina – ano, už je tady – kdy opravdoví (Boží) ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.“

Žena mu řekla: „Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno.“ Na to jí řekl Ježíš: „Já jsem to, který s tebou mluvím.“ Právě tehdy se vrátili jeho učedníci a divili se, že mluví se ženou. Přesto však se nikdo nezeptal: „Co jí chceš?“ nebo „Proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Snad je to Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho učedníci prosili: „Mistře, najež se!“ On jim však řekl: „Já mám k jídlu pokrm, který vy neznáte.“

Učedníci se mezi sebou ptali: „Přinesl mu někdo něco jíst?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo. Říkáte přece: »Ještě čtyři měsíce, a nastanou žně.« Hle, říkám vám: Zvedněte oči a podívejte se na pole: jsou už bílá ke žnám. Ten, kdo žne, už dostává svou mzdu a shromažďuje úrodu pro věčný život, takže se raduje zároveň rozséváč i žnec. V tom je totiž pravdivé přísloví: »Jiný rozsévá a jiný sklízí.« Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste nepracovali. Jiní pracovali, a vy sklízíte (plody) jejich práce.“

Mnoho Samaritánů z toho města v něj uvěřilo pro řeč té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala.“ Když tedy ti Samaritáni k němu přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam dva dny. A ještě mnohem více jich v něj uvěřilo pro jeho řeč. Té ženě pak říkali: „Věříme už nejen proto, žes nám to pověděla, vždyť sami jsme ho slyšeli a víme, že je to skutečně Spasitel světa.“

CHVÍLE TICHA

Zůstaňme chvíli v tichu a každý se ve svém srdci ptejme: „Pane, co se mě v těchto slovech dotýká? Co mi ukazuješ?“

SDÍLENÍ A NASLOUCHÁNÍ SOBĚ NAVZÁJEM

Sdílení probíhá synodálním způsobem ve třech kolech:

1. kolo (osobní sdílení):

Každý má prostor bez přerušení krátce říct, co se ho dotklo nebo co v něm během setkání zaznělo, ostatní pouze naslouchají.

2. kolo (naslouchání druhým):

Sdílíme, co nás oslovilo ve slovech ostatních, co jsme objevili nebo přijali, a učíme se slyšet Boha i skrze druhé.

3. kolo (společné rozlišování):

Společně hledáme, kam nás Bůh jako skupinu zve a jaký konkrétní krok můžeme udělat v dalším týdnu.

KREATIVNÍ AKTIVITA – MOJE ŽÍZEŇ

Příprava

Doprostřed prostoru připravte symbol studny nebo pramene – misku s vodou, džbán, sklenici či nádobu s vodou a vedle ní svíčku. Připravte malé papírky ve tvaru kapky (nemusí být) a tužky.

Průběh

Každý dostane papírek a chvíli ticha. Může na něj napsat nebo nakreslit odpověď na některý z podnětů:

- po čem v životě nejvíce toužím
- kde hledám naplnění nebo přijetí
- co v mém srdci „žízní“

Poté jsou účastníci pozváni, aby postupně přišli doprostřed a položili svou „kapku“ k vodě – symbolicky k Ježíši, který dává živou vodu.

ZAMYŠLENÍ

Prosme Pána, aby osvobodil církev od těch, kteří ji chtějí nechat zestárnout, zastavit ji v minulosti, zabrzdit ji, znehybnit. Prosme také, aby ji osvobodil od jiného pokušení: od domněnky, že je mladá tehdy, když ustupuje všemu, co jí nabízí svět, že se obnovuje tím, že zakrývá své poselství a přizpůsobuje se ostatním. Nikoli.

Církev je mladá, když je sama sebou, když každý den přijímá stále novou sílu z Božího slova, z Eucharistie, z Kristovy přítomnosti a z moci jeho Ducha. Je mladá, když je schopná vracet se stále ke svému prameni.

Kristova církev může vždycky upadnout do pokušení ztráty nadšení, protože už nenaslouchá Pánovu volání k riskování víry, k darování všeho bez zvažování nebezpečí, a vrací se k hledání falešných jistot tohoto světa.

Právě mladí lidé jí mohou pomoci zůstat mladou, neupadnout do zkaženosti, nezastavovat se, nezpyšňt, nepřeměnit se v nějakou sektu, být chudší a schopnou svědectví, být nablízku posledním a vyloučeným, bojovat za spravedlnost, nechat se oslovit pokorou. Oni mohou přivádět církev ke kráse mládí, když podněcují „schopnost radovat se z toho, co začíná, darovat se, aniž za to něco čekají, obnovovat se a usilovat o stále větší výsledky.“

papež František, Christus vivit, 35, 37

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, studnice milosrdenství a dobroty, ty nám dáváš příležitost, abychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štědrostí; pohled', jak ve svědomí cítíme svou vinu a pokorně se z ní vyznáváme, ukaž na nás své veliké slítování, odpusť nám a pozvedni nás k sobě. Prosíme o to skrze tvého Syna...

VÝZVA NA TÝDEN

Když pocítíš nespokojenost, prázdno nebo únavu, zkus se na chvíli zastavit a obrátit se k Bohu místo obvyklého rozptýlení nebo úniku.

